ANUL III—No. 747 —EDIȚIA A TREIA— Duminecă 12 Ianuarie 1897

LUMEA NOUĂ

ABONAMENTE

UN NUMĂR 5 BANI

ORGAN ZILNIC AL SOCIAL-DEMOCRAȚIEI ROMÎNE

ANUNCIURI

UN NUMĂR VECHIU 10 BANI

REDACȚIA
BUCUREȘTI. STRADA DOAMNEI, No. 7. CASA APPEL

SUB DIRECȚIA CONSILIULUI GENERAL AL PARTIDULUI

ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. STRADA DOAMNEI, No. 7. CASA APPEL

MIȘCAREA DE LA C. F. R.

RAPOARTELE ȘI DECRETELE DE DESTITUIRE ALE D-LOR ZAMFIRESCU, TEODORU ȘI POSSESCU

LA CAILE FERATE

Dacă ar fi fost bine organizată administrația căilor ferate, dacă s'ar fi dat slujbele pe merit, dacă s'ar fi făcut înaintările după vre-un regulament saŭ după concurs, dacă fie-care ar fi fost plătit potrivit cu munca făcută și folosul ce aduce,—n'am fi în societate burgheză și, maĭ ales, n'am fi în fericita și de dumnezeŭ blagoslovita țară romînească.

Nu ne mirăm decĭ de tot felul de călcărĭ de lege ce se întîmplă, nu ne mirăm că își ling degetele ceĭ ce umblă cu miere, — lucrul de care ne mierăm întîiŭ și întîiŭ e că legea de exploatare a căilor ferate nu e maĭ fără perdea și al doilea că funcționariĭ de la căile ferate s'aŭ trezit însfîrșit.

Fi-va aceasta trezire ce-va serios, pătrunsu-le-a oare în minte și în inimă dorul de-a fi oamenĭ, de-a vedea în sfîrșit domnind dreptatea în țară? Orĭ fi-va poate numaĭ o îmboldire pornită de la interesele personale? Măcar deschisu-s'a mintea funcționarilor mijlocĭ și micĭ pînă la a pricepe că și eĭ sînt muncitorĭ, proletarĭ, și decĭ trebuie să fie și frațĭ aĭ muncitorilor mai de jos? Mulțĭ din petiționariĭ de azĭ aŭ amărît, prigonit, bătut și nenorocit pe o mulțime de muncitorĭ maĭ răŭ plătițĭ de cît dînșiĭ și pe carĭ lanțul robieĭ îĭ string și maĭ răŭ!

De ce Memoriul e iscălit numaĭ de cel mult 6000 de funcționarĭ, unde se vor fi aflînd ale celor-l'alțĭ pînă la 20,000? Cu numărul acesta se laudă ceĭ ce conduc mișcarea și tot cu dînsul cearcă reactionariĭ să vîre groaza în guvern și în burtăverzimea necuvîntătoare.

Orĭ-cum ar fi, noĭ social-democrațiĭ vom susținea cu energie mișcarea aceasta a funcționarilor contra celor marĭ și tarĭ. Puțin ne pasă nouă dacă personal domniĭ aceștia vor putea fi oameniĭ ceĭ maĭ de treabă și chiar ceĭ maĭ culțĭ, noĭ avem aci, de o cam dată, a face, cu rolul lor de unelte în mașina uriașă de despoiere și apăsare, care lucrează cu atîta necruțare contra a 20,000 de muncitorĭ cu brațele saŭ cu capul.

Știm foarte bine că nicĭ o dată n'am putea fi silițĭ a ne amesteca în vre-o mișcare, dacă am cere maĭ întîiŭ apăsaților în chestie să ne dovedească însușirea lor de oamenĭ idealĭ. Susținem plîngerile bărbaților muncitorĭ contra patronilor ce-ĭ înjură și bat, de și nu sîntem doar lipsițĭ de cunoștința că tot aceștĭ muncitorĭ, carĭ protestează contra bătăieĭ cînd o sufăr, o găsesc la locul eĭ, ba chiar din raiŭ, cînd e vorba s'o pună în lucrare în potriva femeilor, copiilor și ucenicilor. Am și arătat, nu de mult, ce limbă se pricep a vorbi uniĭ funcționarĭ comercialĭ contra fetelor, carĭ aŭ început a le face concurență.

Astea sînt crudele realitățĭ ale vieței reale, noĭ însă legăm de susținerea cererilor drepte ale unuĭ fel de muncitorĭ și propaganda în folosul celor-l'alte păturĭ apăsate și înămolite și maĭ adînc în noroiul acesteĭ societățĭ.

Altă față a chestieĭ e că, de și noĭ știm foarte bine că slujbașiĭ superiorĭ, carĭ acuma lucrează pe capete pentru înfrîngerea mișcăreĭ funcționarilor ce aŭ iscălit în manifest, nu [illegible] în înțelesul cel maĭ [illegible] cuvîntuluĭ, vinovațĭ saŭ maĭ bine răspunzătorĭ de faptele lor. Ni se spune că d. Cutare are o inimă nobilă, că a și încurajat pe funcționarĭ să facă memoriul și să pornească mișcarea; ni se maĭ spune că alt domn din aceștia a și iscălit de o cam dată memoriul.

Dar despre amîndoĭ ni se spune că de teamă să nu-și piarză slujbele aŭ întors cojocul și acuma s'aŭ dat de partea celor marĭ. O fi! Dar tocmaĭ ăsta e viermele ce roade puterea de luptă a claselor apăsate; tocmaĭ astă teamă de a-și pierde pozițiile strălucite ce li s'aŭ dat, tocmaĭ teama de a cădea de la veniturĭ de miĭ de francĭ, la cîte-va sute, face pe atîția proletarĭ culțĭ, cumpărațĭ de Stat saŭ de burghezime, să fie ceĭ maĭ aprigĭ prigonitorĭ aĭ proletariatuluĭ în luptă, pentru răsturnarea ordineĭ statornicite.

Noĭ însă, nicĭ de aceste fenomene supărătoare, nu ne mirăm și nicĭ de dînsele nu ne îngrozim saŭ ne descurajăm. Pentru noĭ, aceștĭ domnĭ, pentru carĭ drumul la iad e pavat cu bune intențiĭ, cît și aceĭ, carĭ aŭ în inimă ură neadormită contra muncitorilor, sînt tot niște roade ale societățeĭ de astă-zĭ, tot niște persoane nerespunzătoare.

Pentru înlăturarea relelor, trebue lovît în izvorul adînc al tuturor acestor rele, trebuie lovită organizația capitalistă a societățeĭ, căcĭ din aceasta ese toată exploatarea și toată nedreptatea, la căile ferate ca și aĭurea.

Numaĭ social-democrația va aduce încetarea acestor reutățĭ, de-aceea dăm azĭ sprijin celor ce se luptă pentru un viitor maĭ bun.

I. Nădejde

DISPUTE... PATRIOTICE. — Intîmplarea îmĭ puse sub ochĭ o revistă a ziaruluĭ *Timpul* asupra chestiuneĭ dobrogene. După o sumă de incriminărĭ aduse partiduluĭ liberal în această chestiune, organul partiduluĭ conservator dă o lecție de patriotism liberalilor:

— Partidul liberal e copleșit de elemente streine și nu va putea guverna... pînă nu se va romîniza!

Așa maĭ pricep și eŭ combatere: un partid care nu e romînesc nu poate guverna în țara romînească.

Aflu însa ca *Voința Națională* va respunde cu istoria și cu programul de la Iașĭ în mînă că partidul conservator e importație directă din Fanar.

Atuncĭ remîne ca noĭ să conchidem: țara aceasta romînească are de rege un neamț, iar de guvernanțĭ «bulgăroĭ cu ceafa lată, grecoteĭ cu nas subțire».

Divule Trajan, de ce-aĭ maĭ trecut tu Dunărea!

Avea dreptate epigramistul Giordano, cînd spunea luĭ Burada: bine facĭ de cațĭ pe Romînĭ prin Istorie,—că la noĭ în van aĭ face-o! — T.

UN DECREPIT PRIMEJDIOS

Decrepitul descendent din Michalache Sturdza, senilul prinț Gr. M. Sturdza, care grație avereĭ hoțite de nefastul săŭ părinte, a reușit să obție un loc în Cameră, a devenit pur și simplu un agent ordinar al ambasadeĭ moscovite din Capitală,

Smintita Beizadea respîndește prin agențĭ muscăleștĭ și slugĭ ale fostuluĭ regim conservator o foae intitulată Progresul, *care conține toate aberațiile debitate de acest ignobil la tribuna Camereĭ, cu prilejul respunsuluĭ la mesaj. Infama cuvîntare a acestuĭ vînzător de țară e însoțită și de o Replică pe care spurcatul suflet are pretenția de a o adresa ministruluĭ nostru de externe.*

Prin această replică—pe care o reproducem în corpul număruluĭ de față individul respunde la afirmația oficială, a ministruluĭ de externe al Romînieĭ cum că nu e stipulat prin tractatul de la Berlin că numaĭ Rusia și Turcia aŭ dreptul să aibă vase de rezbel pe Marea Neagră, *prin simpla* negație *a unuĭ* ziar oficios rus.

Individul, care e saŭ smintit saŭ criminal, se maĭ silește a dovedi că Romînia a provocat Rusia, *prin faptul că d. Carp, care ar fi spus că tunurile noastre sînt îndreptate contra Rusieĭ, a figurat apoĭ ca ministru.*

Iată dar un deputat romîn, care contestă Romînieĭ dreptul de a avea vase de rezbel în Marea Neagră și dă alarmă că Romînia a provocat Rusia.

In orĭ ce altă țară un asemenea individ ar fi fost silit de opinia publică să dispară din sînul parlamentuluĭ și să plece să-și primească postul de slugă plecată a despotuluĭ tuturor Rusiilor, la St. Petersburg.

Silex.

REVENIREA D-LUI STURDZA

Cercurile colectiviste vorbesc nu numaĭ de o revenire a d-luĭ Dimitrie Sturdza în țară, ci și de o revenire a d-sale în capul afacerilor statuluĭ.

Fostul prim-ministru ar fi colindat pe la diverse curțĭ și cancelariĭ streine — și azĭ, răspîndesc interesațiĭ, d. Sturdza revine cu «consimțimîntul,» ba poate chiar cu mandat imperativ de la Europa!

Șarlatanismul acesta politic trebue să înceteze: un pelerinagiŭ la mormîntul luĭ Brătianu, saŭ un voiaj prin Europa, unde aĭ vizitat cel mult muzeele și archivele, nu trebue să dea unuĭ om dreptul de a reveni la guvern, după ce a dovedit că poate descompune și dezbina totul, fără a construi nimic.

Liberaliĭ, carĭ cred că misiunea lor nu e terminată și carĭ-și daŭ seamă că numaĭ o direcțiune maĭ democrată poate însufla Romînieĭ avîntul trebuitor în momentele prin carĭ trecem — să vegheze bine ca nu cum va revenirea colectivitățeĭ, în toată a eĭ splendoare, să arunce, în împrejurărĭ atît de grele, cîrma statuluĭ în mîinile primejdioase ale ciocoimeĭ reacționare.

RUSIA ȘI PREOȚII NOȘTRII

Sînt rănĭ carĭ dacă le priveștĭ pe din afară, țĭ se par că nu prezintă nicĭ o gravitate, dar îndată ce le deschizĭ, rămîĭ îngrozit. O asemenea rană e propaganda rusească în populația noastră rurală.

Se vorbește de rusofilizmul țăranilor ca de ceva, care trebuie dovedit de acuma înnainte și nimenĭ nu vede răul în față. Totuși, îndată ce pătrunzĭ în țărănime, te convingĭ că orĭ-cît aĭ vorbi de exagerat, tot nu te atingĭ de adevăr.

Unul din prieteniĭ noștriĭ, care se dusese cu ocazia sărbătorilor într'un sat din Nordul Moldoveĭ, ca să strîngă banĭ pentru scoaterea broșureĭ «Primejdia Națională», ne vorbește că a avut de furcă cu un preot care stăruia din răsputerĭ pe lîngĭ țĕranĭ, ca nu cum va să iscălească în listele de subscripțiĭ, pentru că aceĭ care umblă cu ele sînt oamenĭ dușmanĭ bisericeĭ, pe cîtă vreme sînt dușmanĭ Rusieĭ.

Nu se putea dumeri părintele, cum am putea noĭ să avem dușmanĭ pe niște oamenĭ, care sînt de aceeașĭ lege ca și noĭ, care se închină ca și noĭ și care ne pot sluji drept pildă de cucernicie.

Cu mare greutate prietenul nostru a putut convinge pe oamenĭ, de primejdia ce ne așteaptă din partea cucernicilor noștri vecinĭ, și de trebuința uneĭ cărțĭ scrise în graiul poporuluĭ, care să lumineze pe toțĭ ceĭ ce văd în Rusia o prietenă.

Această pildă și altele, carĭ ne vin din toate părțile țăreĭ, ne zugrăvesc pe preoțĭ ca pe ceĭ maĭ înfocațĭ propăvăduitorĭ aĭ rusofilizmuluĭ.

Cine poate măsura pericolul în starea în care ne găsim? Nu sunt destule sărăcia, legile barbare și nedrepte, birurile și exploatarea ciocoiască, carĭ fac pe țĕran să nu maĭ ție la o țară în care n'are de cît dreptul să moară, ne maĭ trebue propaganda jugănarilor, iconarilor și a preoților noștriĭ, pentru ca să privim viitorul cu cea maĭ mare seninătate!?

Și totușĭ pun prinsoare că excelența din capul ministeruluĭ cultelor, nicĭ nu se sinchisește de toate aceste lucrurĭ. La ce?

Noĭ ne vom face datoria împînînd întreaga țară cu adevăr și lumină. Fie ca silințele noastre să poată sluji de puternică stavilă primejdieĭ.

Fix.

DIN RUSIA

Rusiea și prințul Sturdza

Data aceasta, în deosebĭ cînd fiiul luĭ Mihalachi Sturdza de urgisită amintire pentru răzeșiĭ și țăraniĭ moldovenĭ, a găsit cu cale să-și publice nepatrioticu-ĭ discurs pe hîrtie velină într'o revistă, care, se vede, în batjocură poartă numele de *Progresul*, cu multă plăcere vom desvăli încă una din multele rănĭ ale colosuluĭ cu picioare de lut.

Un apel

«Societatea pentru sprijinirea exilaților politicĭ și a arestaților» a publicat la 19 Nov. 1896 st. v. un apel din care dăm următoarele: «Ceĭ din urmă 15 anĭ, de cînd societatea noastra s'a întemeiat, sînt, dupa domniea luĭ Niculaie I, cea maĭ rea perioadă din vieața publică a Rusieĭ, Societatea rusă a amuțit, ca și cum ar fi prins frică de rolul eĭ istoric, ce putea juca la 1881, cînd groaza ucidereĭ luĭ Alexandru al II-lea înmărmurise pe reacționarĭ. De pe la 1886 a început somnul, pe care n'a putut să-l turbure nicĭ măcelurile de la Iacuțc, nicĭ grozăveniile din Kara, nicĭ toate cele-l-alte semne tot acest somn obștesc și cu toate silințele autorităților de-a înnăbuși totul, ce putea fi luat ca semn de activitate revoluționară, aceasta n'a încetat sub domniea luĭ Niculaie al II-lea și oameniĭ acestuia aŭ de luptat cu un curent din ce în ce maĭ puternic. *In loc de zecĭ și de sute, acuma se aresteazâ miĭ pe an...* Ceĭ din urmă zece anĭ aĭ veaculuĭ al XIX lea va fi o epocă în istoriea mișcăreĭ revoluționare a Rusieĭ. Pe scenă s'a arătat o putere nouă — clasa muncitoare.

Pe cînd guvernul se silește să ne convingă că grevele aŭ pricinĭ curat economice, se silește a umplea închisorile cu muncitorĭ grevișt— cînd s'a întors țarul la Petersburg, eraŭ peste 1000 de muncitorĭ în temnițĭ. Guvernul vede în greviștĭ dușmanĭ aĭ săĭ și nu numaĭ aĭ capitaliștilor cu carĭ aŭ neînțelegerĭ. Privim pe aceștĭ arestațĭ ca arestațĭ pentru cauză politică și le vom da tot sprijinul ce societatea noastră obicînuește.

De unde vin baniĭ? — Inchișiĭ.

Pînă acuma, zice apelul, banĭ pentru ajutorarea închișilor politicĭ aŭ venit maĭ ales de la «tinerimea universitara», măcar că numaĭ banĭ nu are această studențime.

In apel e și o listă de ceĭ ce se află acuma în temnițele Petersburgulu: în închisoarea preventivă se află 93 de bărbațĭ (între carĭ 42 de muncitorĭ) și 12 femeĭ (între carĭ 2 muncitoare); în temnița Cruceĭ 25 de bărbațĭ (între carĭ 4 muncitorĭ); în fortăreața Petru-Pavlovsk 19 bărbațĭ (din carĭ 5 muncitorĭ) și o femee; în Schlüsselburg, carĭ sînt ca și scoșĭ din rîndul oamenilor, 25 de persoane (între carĭ o femee: Viera Figner și treĭ nebunĭ: Șcedrin, Pahitonov și Konașevicĭ).

Grevă

De oare-ce făgăduința de a le da ziua de 12 ceasurĭ de muncă, începînd de la 1 Ianuarie 1897, nu s'a ținut, lucrătoriĭ din două fabricĭ ale luĭ Maxwell s'aŭ pus în grevă, în număr de 5000.

Virtus.

ORGANIZAȚIILE C. F. R.

Direcțiunea și consiliul de administrație. Propunerea d-luĭ Cozadini. — Soluția domnuluĭ Porumbaru.

Chestiunea căilor ferate fiind la ordinea zileĭ, învinuirile cele maĭ marĭ și în bună parte maĭ fondate aruncîndu-se asupra direcțiuneĭ c. f., noĭ credem că ar fi bine să ne ocupăm și de instituțiunile superioare însărcinate cu administrarea căilor ferate.

Este bine să se știe că administrațiunea căilor ferate se face alt-fel de cît aceia a celor-l'alte instituțiunĭ de stat din Romînia. Direcțiunea căilor ferate, nu depinde, de cît foarte puțin de ministerul lucrărilor publice și comptabilitatea căilor ferate nu este pusă sub controlul curțeĭ de compturĭ.

Dar administrațiunea C. F. R. însărcinată cu controlul superior, aceia care împreună cu direcția face și desface toate, este compusă de oamenĭ în marea lor majoritate necompetențĭ.

Propunerea d-luĭ Cozadini

In vederea acestora d. Cozadini a propus în cameră ca direcția căilor ferate să fie pusă sub directa priveghere a ministeruluĭ lucrărilor publice. Saŭ dacă se crede că cu acest chip ministerul va fi prea încărcat, să se înființeze un noŭ minister: ministerul căilor ferate.

Cu drept cuvînt d. Porumbaru a obiectat la acestea că nu trebue ca o instituțiune de la a căreia bună funcționare depinde, averea și chiar siguranța cetățenilor și a statuluĭ, să fie supusă fluctuațiunilor politice. Serviciul căilor ferate s'ar dezorganiza cu totul, dacă obicînuitele schimbărĭ de personal, introduse în alte administrațiunĭ, s'ar practica și aci.

Nu-ĭ vorba și astă-zĭ favoritizmul și nepotismul domnesc, dar dacă în locul actualeĭ organizațiĭ, am avea aceia biurocratică introdusă în cele lalte administrațiunĭ ale țăreĭ, atuncĭ la c. f. am avea o dezorganizare, o anarchie complectă.

Soluția d-luĭ Porumbaru

Soluția pe care d. Porumbaru o crede nemerită, este următoarea:

Să se pue comptabilitatea căilor ferate sub controlul înnalteĭ curțĭ de compturĭ.

Să se dea consiliuluĭ de administrație și dreptul de inițiativă.

Partea întîia e absolut trebuincioasă pentru evitarea oare-căror panamale, *carĭ nu sînt neprobabile cîtă vreme un control serios lipsește; partea doua se poate primi dar numaĭ cu oareșĭ-carĭ condițiunĭ.*

Dacă consiliul de administrație se va compune ca și astă-zĭ, atuncĭ dreptul de inițiativă ce 'ĭ s'ar acorda, saŭ 'l-ar întrebuința prost, saŭ nu 'l-ar întrebuința de loc. Pentru ca acest drept să poată fi decĭ întrebuințat bine, va fi de nevoe ca consiliul de administrație să fie compus în viitor nu-

DIN VIATA LUI CARL MARX

Edițiunea engleză a cărțiĭ luĭ Marx. *Revoluție și Contra revoluție* are o prefață scrisă de fiica luĭ, Eleonora Marx Aveling, în care prefață ni se arată împrejurările triste în carĭ a trebuit să trăiască familia mareluĭ cugetător pe la 1850. Iată ce scrie Eleonora Marx: «Aceste articole (*Revoluție și Contra-revoluție*) fură scrise în 1851-1852, după ce Marx trăise vre-o opt-spre-zece lunĭ în Anglia. El locuia în vremea aceea cu nevasta sa și ceĭ treĭ copiĭ, în două odăĭ din Deom Street, Soho. Aproape de zece anĭ, zbuciumările viețeĭ sale îl împinseră dintr'o localitate într'alta.

După ce guvernul prusian, opri apariția gazeteĭ *Reinische Zeitung* în 1843, Marx plecă cu tînăra sa soție Jenny, din Westphalia la Paris după cererea guvernelor germane.... Marx veni la Bruxeles. Fu și de aci expulzat mulțumită acelorașĭ stăruințe.

Dar, în timpul acesta, guvernul francez care-l expulzase pe Marx, fu înlocuit de guvernul provizoriŭ, și acesta invită pe «bravul și cinstitul Marx, să reintre în țara a căreĭ tiranie îl alungase, și în care ca toțĭ luptătoriĭ pentru «Fraternitate și Libertate», va fi bine venit.

Marx răspunse acesteĭ invitărĭ și rămase cîte-va lunĭ la Paris. Apoĭ se reintoarse la *Colonia* și fundă *Neue Reinische Zeitung*. Redactoriĭ acestuĭ jurnal avură să ducă o viață foarte agitată. De două orĭ Marx fu acuzat și achitat, apoĭ guvernul făcu să înceteze gazeta. Marx se duse la Paris cu nevasta sa, dar nu stete multă vreme acolo. Intr'o bună dimineață, veni obicînuitul polițist, să'ĭ facă cunoscut luĭ Marx și soțieĭ sale că trebuea să părăsească Parisul în 24 ore. «Ni se spuse» scrie mama mea în cîte-va note biografice, «că vom fi internațĭ la Vannes, dar evitarăm exilul acesta. Imĭ făcuĭ din noŭ bagajale spre a căuta un azil la Londra. Karl plecă întăĭ apoĭ îl urmarăm și noĭ». Noĭ ăștia, era mama mea și ceĭ treĭ copiĭ, Jenny Laura, și Edgard care muri în vrîsta de opt anĭ. Locul era, într'adevăr sigur, dar agitat. Sute de proscrișĭ — toțĭ maĭ mult saŭ maĭ puținĭ săracĭ — se aflaŭ în momentul acela la Londra.

Atuncĭ se urmară anĭ de sărăcie îngrozitoare și de suferințĭ amare, suferințĭ, carĭ nu sînt cunoscute de cît de străiniĭ săracĭ.

Pentru ca cetitoriĭ să aibă o idee de condițiunile în carĭ Marx scrise *19 Brumaire* al săŭ și făcu lucrările pregătitoate pentru prima sa mare operă economică: *Critica economieĭ politice*, voiŭ maĭ cita un pasaj din notele biografice ale mameĭ mele. Puțin după sosirea la Londra, se născu un al doilea fiŭ, care muri la doĭ anĭ. Apoĭ, se născu al cincilea copil, o fată. Dar în primul an, se îmbolnăvi și muri. «Timp de treĭ zile, scrie mamea mea, sărmana copilă luptă împotriva morțeĭ. Suferi cît nu se poate spune... Moartea acesteĭ sărmane copile se întîmplă tocmaĭ în timpul uneĭ mizeriĭ cumplite. Amiciĭ noștri nemțĭ nu ne puteaŭ ajuta. Frederic Engels trebui să intre, în niște condițiunĭ foarte nefavorabile, în casa tătăluĭ săŭ, la Manchester, după ce se silise în zadar să capete lucrărĭ literare. Ernest Jones, șeful chartist bine cunoscut, ne vizita adesea, dar nu putea face nemic pentru noĭ. In nenorocirea aceasta, mă adresaiŭ unuĭ proscris francez, care locuia în vecinătate și care venea cîte odată să ne vază. Iĭ arătaiŭ marea noastră mizerie.

El ne dete cu cea maĭ mare bună-voință cincĭ-zecĭ de francĭ. Și cu aceștĭ banĭ, cumpărarăm micul cosciug, în care sărmana copilă se odihnește de acum în pace. Ea nu avusese leagăn la naștere, și chiar ultimul și strîmtul loc de odihnă, îĭ fu refuzat multă vreme...»

Aveam două odăĭ. Marx avea obiceiŭ să lucreze în odaia din față. In dosul luĭ, copiiĭ, punînd scaun peste scaun, se jucaŭ de-a trăsura.

Marx era înhămat în loc de cal, îl biciuiaŭ, iar el se amuza foarte mult de jocul lor, chiar cînd lucra la masa luĭ.

Din această descriere mișcătoare, pe care o face fata luĭ Marx, putem vedea greutățile prin carĭ a trecut întemeetorul socialismuluĭ științific, mizeria pe care a trebuit s'o îndure și nenorocirile pe carĭ le-a înfruntat. Cine știe cîte n'ar fi putut produce geniul luĭ Marx, dacă o maĭ bună stare materială ĭ-ar fi permis să lucreze în tihnă! Și ce bun urmaș ar fi avut el în persoana miculuĭ Edgard, care dovedea o inteligență excepțională, și care a murit din cauză că mizeria în care se afla Marx, nu-ĭ permitea să-ĭ dea îngrijirile medicale necesare.

Așa a trăit și a suferit unul din ceĭ maĭ marĭ cugetătorĭ aĭ seculuĭ nostru.

Acuma în urmă, Liebknecht a scos o carte foarte interesantă, în care se ocupă de viața privată a mareluĭ gînditor. E o comoară neprețuită de amănunte, care dă cetitoruluĭ o limpede idee asupra acestuĭ geniŭ colosal. In curînd vom da un rezumat al acesteĭ cărțĭ.

ONOAREA D-LUI COTTESCU

D. Cottescu e funcţionar superior la C. F. R., e şeful serviciului de mişcare. D. Cottescu are sub mîna sa atîtea miĭ de funcţionarĭ, inferiorĭ şi superiorĭ. S'ar cădea decĭ, ca d. Cottescu să fie pentru întreagă această mulţime un model de cinste şi de activitate, şi prin purtarea sa să servească tuturora de exemplu.

Nu vom vorbi aicĭ de modul cum acest funcţionar îşĭ îndeplineşte multiplele sale slujbe, pe carĭ le cumulează cu o atît de mare mulţumire — nu însă şi pricepere — nu vom vorbi iară-şĭ de purtarea d-sale faţă cu subalterniĭ săĭ, purtare care în ultimul timp, a stîrnit atîtea nemulţumirĭ. Acum e vorba numaĭ de onoarea subiectuluĭ nostru.

D. Cottescu, a făgăduit *pe onoare şi conştiinţă* d-luĭ Possescu — care fusese nedreptăţit cu ocazia înnaintăailor — că cel di'ntîiŭ loc vacant de sub-inspector, va fi al acestuia. Dar pentru d. Cottescu, se vede, *cuvîntul de onoare*, are o atît de puţină însemnătate, în cît nu s'a sfiit să-l calce la prima ocaziune. Zilele trecute, d. Possescu — unul din ceĭ maĭ capabilĭ şi cel maĭ vechiŭ funcţionar al C. F. R., care de 10 anĭ e controlor cl. I — s'a văzut iară-şĭ nedreptăţit, prin înnaintarea altuia, maĭ noŭ de cît d-sa, la gradul de sub-inspector. Şi aceasta numaĭ pentru faptul că d. Possescu iscălise memoriul funcţionarilor, pe cînd protejatul d-luĭ Cottescu, nu-l iscălise,—lăsînd la o parte faptul că acesta fusese pedepsit anul trecut pentru incorectitudine; — cu toate că prin circulara d-luĭ Saligny cu No. 5293 se spunea că *«se va trece cu vederea peste actul de indisciplină comis, şi se vor pedepsi numaĭ d-niĭ Zomfirescu şi Teodoru»*.

Nu numaĭ că această faimoasă circulară a fost călcată în picioare, prin intervenţia d-luĭ Cottescu, nu numaĭ că acesta însu-şĭ şĭ-a călcat în picioare cuvîntul de onoare, dar a maĭ intervenit, cerînd şi obţinînd suspendarea d-luĭ Possescu, iar acum lucrează pentru destituirea sa.

Şi acum ne întrebăm: Ce exemplu de cinste de moralitate şi corectitudine maĭ poate fi d. Cottescu pentru sub-alterniĭ săĭ?

Să vadă şi să judece decĭ orĭ-cine, purtarea d-luĭ Cottescu.

D-le Cottescu, dacă ţĭ-a maĭ rămas măcar o cît de mică rămăşiţă de onoare, aĭ face bine să te retragĭ din fruntea unuĭ serviciŭ pe care l'aĭ turburat atîta, prin procedarea d-tale.

Z. Cobuz

DIN BÎRLAD

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Lumea Nouă*)

DE-ALE POLITIEĬ

Poliţia din localitate a ajuns de nesuferit. Necontenit se întîmplă nelegiuirĭ de tot soiul în carĭ eroiĭ principalĭ sînt onorabilul poliţaĭ şi vrednicul săŭ ajutor, Butunoĭ. Un caz întîmplat acuma o lună, ne poate da măsura nedreptăţilor carĭ se întîmplă zilnic.

In ziua de 7 Decembrie, pe la orele 5 seara, ucenicul din prăvălia d-luĭ Macianca comerciant, aruncînd nişte apă în stradă, este văzut de primarul oraşuluĭ, G. Vidra, care venind în prăvălia d-luĭ Maciancă, începe a face observaţiĭ stăpînuluĭ prăvălieĭ, în nişte termenĭ nu tocmaĭ cuviincioşĭ.

Stăpînul prăvălieĭ, spune d-luĭ primar că de cît ar face scandal, maĭ bine 'l-ar face proces de contravenţie şi afacerea s'ar termina.

Primarul, înfuriat, ordonă să vie poliţaiul şi după cîte-va momente soseşte Butunoiŭ şef de vardiştĭ, care la ordinul d-luĭ primar, cearcă să ia la poliţie pe d. Macianca, îl înşfacă pe acesta şi cu această ocazie răstoarnă mese, scaune şi nişte ceasornice ale d-luĭ C. V. Nicolaŭ, ceasornicar. La poliţie, d. Macianca este înjurat în cel maĭ obraznic mod.

In vremea aceasta soseşte poliţaiul acasă la d. Macianca şi d. Nicolaŭ începe să i se plîngă de purtarea luĭ Butunoĭ, arătîndu-ĭ tot-odată că arestarea d-luĭ Macianca este un act nedrept. Poliţaiul, drept răspuns, ia pe bietul om la înjurăturĭ în faţa a peste 30 de oamenĭ. D. Nicolaŭ protestează, arătînd că va cere despăgubirĭ pentru stricăciunile pe carĭ i le-a adus vestitul Butunoiŭ.

Peste cîte-va minute soseşte Butunoiŭ şi cheamă pe d. Nicolaŭ la poliţie.

La poliţie, d. Nicolaŭ găseşte pe d. procuror, care îĭ face cunoscut că de oare-ce a insultat pe d. poliţaĭ, este arestat. In zadar sînt toate protestările bietuluĭ om. Infamia e consumată.

Iată justiţia bîrlădeană, în ce hal a ajuns!

Aŭ ajuns aproape de prisos, protestările noastre. Totu-şĭ noĭ nu vom înceta de a da pe faţă toate nelegiuirile convinşĭ fiind, că dacă autorităţile superioare sînt surde şi oarbe, cetăţeniĭ bîrlădenĭ vor avea în vedere pe liberaliĭ carĭ sînt destinaţĭ să păzească cinstea şi averea publică.

Corespondent

DIN FRANTA

A fost bogată în evenimente politice, săptămîna trecută, în Patria Revoluţiilor şi a Panamalelor monstre.

Maĭ întîĭ a fost mult comentat, în lumea socialistă maĭ ales, un discurs ţinut la Carmeaux, de vicepreşedintele Cameref, *Deschanel*. Acesta, pînă acum cîte-va lunĭ, unul din ceĭ maĭ fervenţĭ partizanĭ aĭ neintervenţionismuluĭ, unul din propovăduitoriĭ principiuluĭ *«laissez faire, laissez passer»* — a recunoscut în sfîrşit, că, departe de a aduce acea armonie atît de trîmbiţată de şcoala liberală, libertatea în raporturile economice, are de urmare o desăvîrşită anarhie în societate.

După îndelungate studiĭ, Deschanel s'a convins, că e absolut necesară, intervenţia statuluĭ în treburile economice, pentru a pune o stavilă exploatăreĭ patronale, venind în ajutorul claselor muncitoare şi sărace, atît de desarmate în lupta pentru existenţă. El cere limitarea orelor de lucru, participarea la beneficiĭ etc.

Maĭ cere luarea de măsurĭ pentru a se da fie-căruia o proprietate, cînd toată lumea vede că proprietariĭ micĭ sînt aruncaţĭ în masele proletariatuluĭ de concurenţa zdrobitoare a mareĭ producţiunĭ.

Toate măsurile ce se iaŭ în actuala societate sînt numaĭ nişte paliative, absolut neputincioase faţă cu mizeria care se lăţeşte într'una; numaĭ socializarea mijloacelor de producere e singura dezlegare — impusă de mersul evolutiv al societăţeĭ capitaliste — care va aduce cu dînsa dezrobirea desăvîrşită a proletariatuluĭ şi a întregeĭ omenirĭ.

Se înţelege că Deschanel, ca orĭ-ce om deprins cu cele vechĭ, săvîrşite încă, nu vrea să rupă cu trecutul — şi totuşĭ, cît de luminos şi de impunător îĭ apare adevărul! — se teme de socialism, se teme chiar de socialismul de stat, cu toate că a păşit deja pragul acestuia. Dar, maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ, după alte studiĭ şi meditaţiĭ, evoluţia se va face complectă: Deschanel se va înrola sub steagul socialist.

— Toate drumurile duc la socialism!

Şi fiind-că e vorba de evoluţie, să nu trecem cu vederea un eveniment care a făcut tărăboiŭ în Franţa; e vorba de evoluţia unuĭ radical, evoluţie diametralmente opusă celeĭ a luĭ Deschamel.

Doumer, un stîlp al partiduluĭ radical, a dezertat, într'un mod ruşinos din partidul săŭ, primind de la guvernul oportunist-reacţionar postul înalt de guvernator al Indo-ChineĬ. Doumer, era unul din ceĭ înaintaţĭ radicalĭ; el a venit cu proectul impozituluĭ pe venit, cînd era ministru de finanţe, în cabinetul Bourgeois, atît de susţinut de socialiştĭ şi care a capitulat în chip aşa de ruşinos, în urma conflictuluĭ între Cameră şi Senat.

Dar ceea ce constitue culmea scandaluluĭ, e că numirea s'a făcut în ajunul luptelor electorale pentru Senat, — la care radicaliĭ aŭ luat o parte activă. Intr'o scrisoare adresată alegătorilor săĭ, Doumer spune că a acceptat postul numaĭ după ce a consultat pe «şefiĭ şi amiciĭ săĭ politicĭ». Dar lucrurile se complică răŭ: *Bourgeois*, declară că desaprobă o asemenea purtare tocmaĭ în ajunul alegerilor.

Pentru tovarăşiĭ franceji, discreditarea partiduluĭ radical e pe de o parte defavorabilă, de oare-ce aveaŭ în el un aliat puternic şi resolut; de altă parte, purtarea radicalilor va avea darul să arate celora carĭ se temeaŭ de socialism, că partida social-democrată e singură, care, intransigentă şi incoruptibilă, luptă fără preget, pentru revendicările democraţieĭ, adunînd ast-fel în jurul steaguluĭ socialist pe toţi aceia, carĭ aŭ o reformă de cerut, o îmbunătăţire de impus.

Una din frumuseţile regimuluĭ capitalist, e învrăjbirea, care o vîră între proletariatul bărbătesc şi cel femeesc. Nu-ĭ destul că are de luptat împotriva exploatăreĭ şi despoereĭ patronale,—proletariatul are de purtat o luptă maĭ înverşunată încă, o luptă fratricidă, — între fraţĭ şi fraţĭ, între fraţĭ şi surorĭ.

La Paris, cîţĭ-va patronĭ aŭ introdus femeĭ pentru desemnatul broderiilor, alungînd pe lucrătoriĭ bărbaţĭ. Aceştia, rămaşĭ pe drumurĭ, protestează împotriva introduccreĭ munceĭ femeilor, cerînd ca concurentele lor să fie trimese acasă.

Ca şi cum femeea ar fi vinovată, că e alungată din casa eĭ, şi e aruncată în fabrică; ca şi cum femeea ar fi responsabilă de faptul că, cel maĭ puternic factor de progres — maşina — aduce atîtea conflicte dureroase!

Şi dureroasă e într'adevăr dilema în care eştĭ pus în ast-fel de cazurĭ. Pentru cine să-'ţĭ ridicĭ glasul, pe care să aperĭ? Pe lucrătoarele, care alungate din fabrică, ar fi silite să aleagă între a muri de foame şi între a se prostitui? Saŭ pe lucrătoriĭ înlocuiţĭ, rămaşĭ pieritorĭ de foame, şi carĭ aŭ familiĭ da întreţinut, copiĭ de crescut?

Numaĭ societatea e responsabilă de faptul că se introduce ura, vrajba între membriĭ familieĭ chiar, între bărbat şi femee, între tată şi fiŭ.

Şi tot socialiştiĭ sînt distrugătoriĭ familieĭ!

Incă două vorbe, relativ la alegerile senatoriale.

Convinşĭ de inutilitatea Senatuluĭ, care a fost tot-d'auna o armă în mîna reacţionarilor, pentru a zădărnici orĭ-ce pornire democrată,—social-democraţiĭ aŭ luat şi eĭ parte la alegerĭ, vrînd să împlînte steagul desfiinţăreĭ senatuluĭ, în însu-şĭ senatul.

Aŭ fost de ales 92 senatorĭ. Socialiştiĭ aŭ pus candidaţĭ în 4 departamente: Bauches de Rhône Gironde, Nord, Hérault.

Resultatul e în favoarea democraţieĭ: numărul oportuniştilor a scăzut, în timp ce s'a mărit numărul radicalilor. Treĭ radicalĭ-socialiştĭ aŭ fost aleşĭ. Programul colectivist, a obţinut, cu tot sistemul restrîns de vot, 800 de glasurĭ.

Infruntînd toate clevetirile, netemîndu-se de nicĭ o înfrîngere şi nelăsîndu-se sedus de succese de o clipă,—proletariatul organizat francez, e hotărît să meargă înainte, pînă cînd vor fi destule vocĭ socialiste în senat, pentru ca din însu-şĭ cetatea celuĭ maĭ rugirit reacţionarism, să pornească, puternic şi formidabil, strigătul: *«Jos Senatul!»*

Em. Mircea.

ROBIĬ C. F. R.

RobiĬ C. F. R. — Conductoriĭ, — Frînariĭ. — Hamaliĭ şi lucrătoriĭ de rînd. — Mărunte

Acum cînd ochiĭ publiculuĭ sînt aţintiţĭ asurra C. F. R., e bine să ne şlujim de acest prilej, pentru a rupe vălul care acopere tocmaĭ partea cea maĭ bolnavă din această instituţie. Dacă se fac nedreptăţĭ şefilor de gară şi altor funcţionarĭ superiorĭ, dacă baniĭ în loc să fie întrebuinţaţĭ unde trebue, se cheltuesc pentru umflarea pungilor diferiţilor consilierĭ administrativĭ, există în instituţia C. F. un strat, cel maĭ urgisit, care ar trebui să pue pe gîndurĭ pe guvernanţiĭ noştriĭ. E vorba de miciĭ funcţionarĭ şi lucrătorĭ.

* * *

Incepem cu ceĭ maĭ sus puşĭ pe scara erarhieĭ funcţionarilor micĭ, cu conductoriĭ.

Aceştia se împart în două categoriĭ: în definitivĭ şi locţiitorĭ. Ceĭ definitivĭ aŭ 150 leĭ lunar şi dacă am face abstracţie de munca peste măsură de istovitoare la carĭ sînt supuşĭ, dacă n'ar exista amenzile de tot soiul şi persecuţiile celor tarĭ, tot ar fi cum ar fi. Dar aşa în fie-cane lună li se scade din leafă cîte 30—40 leĭ notificărĭ şi amenzĭ, aşa că bieţiĭ oamenĭ se trezesc la sfîrşitul luneĭ cu treĭ sferturĭ din leafă.

Cînd e vorba de locoţiitorĭ apoĭ aceştia staŭ răŭ de tot. Să se noteze că aceştia sînt ceĭ maĭ numeroşĭ, Eĭ se recrutează din frînarĭ cu 75 leĭ pe lună carĭ îndeplinesc slujba de conductorĭ bine înţeles cu toate amenzile şi notificările eĭ.

* * *

Frînariĭ sînt şi eĭ, permanenţĭ şi provizoriĭ. Ceĭ permanenţĭ aŭ 75 leĭ pe lună ceĭ-l'alţĭ aŭ leafa hamalilor adică 57 leĭ.

Şi toată lumea cunoaşte serviciul pe care-l fac aceştĭ robĭ aĭ munceĭ. In mijlocul viscoluluĭ turbat, frînarul stă santinelă la frînă. Şi pe lîngă această slujbă sînt obligaţĭ cu încărcarea şi descărcarea pachetelor. Şi aceştia sînt supuşĭ cele maĭ dese-orĭ legeĭ amenzilor. Inchipuească-şĭ cine-va traiul unuĭ om, cu o casă de copiĭ şi care are un salar pe hîrtie de 57 leĭ! După 3—4 amenzĭ cît îĭ maĭ rămîne?!

* * *

Cît priveşte pe hamalĭ şi pe lucrătoriĭ de pe la staţiĭ, starea lor e aidoma cu a vizitiilor şi argaţilor de la curţile boereştĭ. In schimbul uneĭ lefĭ de rîs, sînt obligaţĭ ca să caute de oŭ găinele şefilor de staţiĭ, ca să spele vasele şi servesc pe lîngă şefĭ ca simple ordonanţe pe lîngă ofiţerĭ. Şi dacă vre-un hamal se încumetează ca să protesteze şi se nu îndeplinească ordinnul ce i se dă de stăpînul săŭ — şeful staţieĭ — e imediat amendat şi amenda i se reţine din leafă.

* * *

Şi după toate şicanele, amenzile, şi salariile maĭ mult de cît mizerabile, se vedeţĭ ce li se maĭ întîmplă sermanilor funcţionarĭ. După ce se îmbolnăvesc şi vin la doctoriĭ de circumscripţiĭ ca să li se dea medicamente, aceştia refuză sub cuvînt că reţetele sînt prea scumpe. Ni se comunică un caz în care pacientul fiind bolnav de hernie, i s'a administrat de către doctorul de circumscripţie *chinina!*

Feodor

Sala Cacaliceanu. — Craiova

—DUMINECA 12 IANUARIE 1897—

ora 2 p. m.

— VA AVEA LOC O —

MARE INTRUNIRE PUBLICA

pentru

VOTUL UNIVERSAL

Vor lua cuvîntul d-niĭ *Col. Obedeanu* **senator,** *Vintilă C. A. Rosseti, V. M. Kogălniceanu, V. G. Morţun* **deputaţĭ precum şi d-l.** *G. D. Pencioiŭ.*

INFORMAŢIUNI

Prin mahalalele capitaleĭ diferiţĭ agenţĭ ruşĭ şi conservatorĭ împart gratuit un pamflet intitulat «Progresul» în care se află publicat un discurs al luĭ Beizadea Viţel zis în batjocură Prinţul Gr. M. Sturdza şi despre care vorbim la pag. 1 în articolul intitulat «Un decrepit primejdios.»

Astă-zĭ toţĭ miniştriĭ se întrunesc pentru a discuta diferitele proecte de legĭ carĭ urmează a fi depuse pe biuroul Camereĭ.

Erĭ s'a ţinut la ministerul de interne un consiliŭ de miniştri sub preşedenţia d-luĭ P. S. Aurelian.

In acest consiliŭ s'a discutat chestiunea modificăreĭ legeĭ minelor şi în acest scop a fost chemat pentru a lua parte la discuţiune şi d. inginer Alimănişteanu, şeful serviciuluĭ minelor din ministerul domeniilor.

D. P. Ottulescu ne adresează următoarea scrisoare, pe care spiritul de imparţialitate ne sileşte s'o publicăm:

Domnule Director,

In No. 745 din 10 Ianuarie a. c. al ziaruluĭ *Lumea Nouă* s'a strecurat o notiţă la adresa frateluĭ meŭ Fr. Ottulescu, şeful găreĭ Ciulniţa.

Regret precipitarea unor, — aşa zişĭ *colegĭ*, carĭ se grăbesc a pune în sarcina uneĭ persoane nevinovate în fapt — fapte neadevărate saŭ maĭ bine zis eronate.

Este adevărat că frateluĭ meŭ i-a lipsit banĭ din casa găreĭ Mogoşoaia, dar nu el este vinovatul, ci un fost impiegat al săŭ.

In consecinţă, direcţia generală a C. F. R. a orînduit o cercetare, ast fel că eŭ cred că ar fi maĭ echitabil să aşteptăm rezultatul cercetărilor, şi asigurat să fiţĭ că fratele meŭ se va grăbi a vă comunica rezultatul ancheteĭ.

Trebue să vă spun, domnule director, că atuncĭ cînd cine-va are o avere de două-zecĭ miĭ de leĭ — banĭ sunătorĭ — şi o vechime de zece anĭ în serviciŭ cu o corectitudine exemplară, nu se poate înjosi pînă a delapida cîte-va sute de leĭ şi a-şĭ murdări şi numele săŭ şi al familieĭ sale.

Eŭ cred — şi o dată cu mine toţĭ aceĭ oamenĭ de bună credinţă — că această ipoteză e inadmisibilă.

In această privinţă aŭ scris şi alte gazete, dar după explicările date de mine, aŭ avut nemărginita delicateţă a înregistra faptul fără de nicĭ un comentariŭ.

Rog decĭ, domnule director, bine-voiţĭ a face ca aceste rîndurĭ să-şĭ găsească ospitalitate în coloanele gazeteĭ d-voastră.

Primiţĭ asigurarea osebiteĭ mele consideraţiunĭ.

Petre Ottulescu
Bulevardul Elisabeta.

Expoziţia din 1900

Guvernul romîn a încunosciinţat pe guvernul Republiceĭ franceze că Romînia va lua în mod oficial parte la Expoziţiunea internaţională ce se va ţine la Paris în anul 1900.

E vorba ca pînă atuncĭ să se constitue în capitală un comitet al acesteĭ expoziţiunĭ iar ca preşedinte să fie ales d. Ioan Kalendero, administratorul domeniilor Coroaneĭ.

La această mare expoziţiune d. Kalendero va expune toate produsele de pe domeniile Coroaneĭ.

Fotografiĭ... electorale!...

Conservatoriĭ, în lipsă de un program «ş'-un număr de ideĭ» — cum ar zice d. Panu — aŭ descoperit un noŭ soiŭ de propagandă electorală: *fotografiile!...*

Ast-fel la Galaţĭ, d. Nicu Filipescu, candidatul conservator, nevroind să-şĭ maĭ frămînte mintea, condeiul şi hîrtia, cu facerea unuĭ manifest-program, a găsit un mijloc maĭ comod de propagandă.

Şi-a făcut un cliseŭ de pe o fotografie, l'a tipărit în maĭ multe miĭ de exemplare şi şĭ-a trimis gentila-ĭ mutră tuturor alegătorilor prin intermediul agenţilor companieĭ Brenning-Robescu.

Cu toată cheltuiala făcută, sîntem sigurĭ însă că d. Filipescu va rămîne tot pe dinafară, de oare-ce gălăţeniĭ orĭ-cît ar aprecia valoarea artistică a fotografieĭ şi formele graţioase ale d-luĭ Nicu Filipescu, totu-şĭ dînşiĭ cer program şi reforme în loc de fotografiĭ şi... *forme!...*

Ş'apoĭ, dacă e vorba de *forme*, de ce încaltea partidul conservator, n'a ataşat candidatuluĭ, pe d-ra Duvernois de la Hugo, alt-fel situaţia d-luĭ Filipescu e foarte dificilă şi nu credem că fotografia sa va putea atrage de cît pe alegătoriĭ... *musulmanĭ!...*

Ministrul de interne a trămis tuturor prefecţilor din ţară un ordin telegrafic prin care îĭ invită a stărui pe lîngă deputaţiĭ localĭ ca să se afle neapărat Lunĭ în capitală spre a lua parte la întrunirea majorităţilor care se va ţine în sala Senatuluĭ.

In potriva d-luĭ ajutor al judecătoruluĭ de pace din ocolul de Negru am primit maĭ multe plîngerĭ că se poartă într'un mod foarte grobian cu împricinaţiĭ pe carĭ îĭ insultă şi ameninţă necontenit cu arestarea.

Rugăm pe d. judecător să recomande ajutoruluĭ săŭ să se poarte maĭ cum se cade căcĭ mulţĭ din împricinaţiĭ bruscaţĭ şi insultaţĭ sînt hotărîţĭ să reclame direct ministruluĭ de justiţie.

Cu ocaziunea întruniref pentru propaganda votuluĭ universal ţinută la Ploeştĭ, agenţiĭ conservatorĭ împărţeaŭ cetăţenilor pamfletul tipărit în tipografia ziaruluĭ *Epoca* prin care se zice că ceĭ ce susţin votul universal sînt vîndnţĭ jidanilor

Ca şi la Bucureştĭ, pamfletul n'a avut alt efect la Ploeştĭ, de cît a mărit succesul întruniref, căcĭ cetăţeniĭ, în urma citireĭ pamfletuluĭ, aŭ venit de-aŭ ascultat pe oratorĭ şi s'aŭ convins că cele debitate de conservatorĭ prin manifestul-pamflet, eraŭ calomniile cele maĭ infamante.

Propagandă muscălească

Iată «Replica» pe care agenţiĭ muscăleştĭ şi slugĭ ale fostuluĭ regim conservator o respîndeşte împreună cu o foaie intitulată...... Progresul, *şi în care e publicată întreaga infama cuvîntare dictată de ambasada rusă şi debitată la tribuna Camereĭ de nemernica odraslă a luĭ Michalache Sturdza, Beizadeaua Gr. M. Sturdza:*

Discuţia asupra răspunsuluĭ la Mesagiul Tronuluĭ s'a închis, fără a mi se maĭ da cuvîntul pentru a răspunde d-luĭ ministru de Externe. Sînt dar silit a-ĭ da acum acea replică.

D. ministru de Externe mi-a zis: «că în tractatul de la Berlin nu este stipulat că numaĭ Rusia şi Turcia aŭ dreptul să aibă vase de resbel pe Marea Neagră. Acest drept nu a fost şi nicĭ ar fi primit aceste două State să fie pus în discuţie în congresul de la Berlin, fiind-că este un drept stabilit anterior». Dar în ceea ce priveşte pe Romînia şi pe Bulgaria, reese foarte clar din tractatul de la Berlin că nu aŭ dreptul a avea vase de resbel pe Marea Neagră, fiind-că nu li se dă acest drept prin acel tractat, în care se stabileşte numaĭ dreptul de navigaţiune comercială la gurele Dunăriĭ.

Un ziar oficios rus s'a şi rostit în acest sens cînd am început noĭ a face cîte-va vase de resbel şi cînd a arătat şi Bulgaria această intenţiune, pe cînd Principele de Coburg era încă hostil RusieĬ. Acel ziar a zis: «Rusia are «doĭ duşmanĭ în peninsula Balcanică, pe Ro«mînia şi pe Bulgaria. Aceste State nu aŭ «dreptul să aibă vase de rezbel pe Marea Nea«gră, căcĭ acest drept aparţine exclusiv numaĭ «RusieĬ şi TurcieĬ».

Maĭ clar nicĭ se poate. Acesta este răspunsul meŭ la întîia observaţiune a d-luĭ ministru de Externe. A doua observaţiune care a făcut-o este: «că Guvernul Romîn nu a făcut nicĭ o provocare RusieĬ».

Iată răspunsul meŭ şi la această afirmare:

D. Petre P. Carp a zis în cameră de pe banca deputaţilor: «Astăzĭ tunurile noastre «sînt îndreptate în contra RusieĬ» şi după această declaraţie, guvernul l'a luat de pe acea bancă şi l'a pus pe banca ministerială. Atuncea un agent diplomatic rus de însemnătate a zis: «După o asemenea necuviinţă făcută gu«vernuluĭ nostru, ar trebui să rupem relaţiile «cu Statul Romîn». Aşa dar este dovedit că provocare s'a făcut.

Atît pentru astăzĭ.

Pr. Gr. M. Sturdza

* * *

Asupra acesteĭ infamiĭ a vînzătoruluĭ de ţară revenim în pagina I-a de azi şi vom maĭ reveni.

Ministrul de interne a chemat telegrafic în Capitală pe prefectul de Vasluiŭ, Neron Lupaşcu, pentru a-ĭ da instrucţiunĭ în privinţa alegereĭ de la 16 Ianuarie de la colegiul I de deputaţĭ, unde d. P. Carp şĭ-a pus candidatura.

Mîine se întrunesc în congres delegaţiĭ tutulor secţiunilor LigeĬ culturale din ţară pentru a alege din noŭ comitetul central al LigeĬ.

Iarăşĭ banditul Talianu

Cu ocazia alegerilor parţiale din Bacăŭ, banditul Talianu a reapărut. După alegere, pe la ora 10 noaptea, întovărăşit de indiviziĭ Cozner, Sascăŭ, Ţinţulescu şi de comisarul CiorneĬ, după ce aŭ făcut maĭ multă consumaţie la comersantul Herţel Herşcovicĭ, la urmă, în loc de plată, aŭ luat la bătae pe cîrnăţar şi pe circiumar. Cozner îĭ ajuta lovind victimele cu o bîtă de alegerĭ.

Comisariĭ CiorneĬ şi Constantinescu, steteaŭ nepăsătorĭ şi-şĭ băteaŭ joc de victime. Talianu cu un revolver în mînă, ameninţa pe toţĭ ceĭ de faţă că le sboară creeriĭ dacă se vor apropia.

Comersantul Herşcovicĭ a reclamat poliţaiuluĭ şi prefectuluĭ, dar aceştia i-aŭ răspuns că nu pot face nimic.

Atragem din noŭ atenţiunea autorităţilor asupra bandituluĭ Talianu, care necontenit nelinişteşte oraşul provocînd scandalurĭ, sub ochiĭ poliţieĭ, care-l protege.

DE LA TELEGRAFE

In privinţa admitereĭ elevilor de gr. III în corpul telegrafo-postal, art. 16 al legeĭ spune precis că trebue să depună examenul prevăzut în programul special. In urma examenuuluĭ depus art. 118 din regulamentul de aplicare al legeĭ de organizare *«Nu admite în corp de cît concurenţiĭ carĭ aŭ obţinut nota minimum 6 la fie-care materie în parte»*, iar art. 122 zice «In locurile vacante se vor admite concurenţiĭ după clasificaţia lor, începînd cu cel care a obţinut nota maĭ mare. Dacă numărul concurenţilor carĭ aŭ obţinut nota cerută pentru admitere este maĭ mare de cît numărul locurilor vacante, aceĭ pentru carĭ nu maĭ sînt locurĭ vor fi admişĭ în cele d'întîiŭ locurĭ vacante, după clasificarea lor. Aceştia pot chiar să rămînă în corp, dacă voesc, ca elevĭ supra-numerarĭ, pînă la vacanţă.

* * *

De acest articol direcţiunea n'a ţinut socoteală, înfiinţînd un alt examen, şi aŭ stabilit alte clasificaţiunĭ, făcînd ca ultimiĭ să fie avansaţĭ înaintea celor în drept.

* * *

După ce aŭ fost admişĭ ca elevĭ gr. III în corp, art. 134 din reg. de aplicare spune: *«La examenele cerute pentru a se face înaintare de elevĭ, saŭ la concursurile pentru oficianţiĭ inferiorĭ şi superiorĭ gr. III, se vor chema din gradul imediat inferior loculuĭ vacant cîte zece candidaţĭ pentru fie-care loc vacant.*

Direcţiunea şi comisiunea consultativă, păzitoarea legeĭ, l'a neglijat cu totul acest articol şi aŭ urmat conform art. 139 din regulament care spune: *«Examenele pentru gradul II şi I de elevĭ vor fi orale şi se vor ţine în prezenţa inspectorilor la fie-care şase lunĭ, după programul stabilit de direcţiune, la reşedinţele circumscripţiunilor»*, — fără a ţine seamă că art. 139 prevede examene profesionale iar nu examen de avansare, după cum spune şi art. 3 din regulamentul pentru învăţămîntul profesional inferior al personaluluĭ telegrafo-postal.

* * *

Acest articol glăsueşte ast-fel:

«După expirarea primelor 6 lunĭ, eleviĭ carĭ aŭ dobîndit cunoştinţele enunţate în una din părţile de la art. 2 precedent (adică serviciul practic) şi aŭ susţinut cu succes examenul, prevăzut la art. 139 din regulamentul legeĭ de organizare, vor fi trecuţĭ şi ţinuţĭ a învăţa şi cea-l'altă parte a serviciuluĭ; iar ceĭ carĭ n'aŭ obţinut note satisfăcătoare vor fi obligaţĭ să repete încă 6 lunĭ partea de învăţămînt la care n'aŭ răuşit. In cas cînd nicĭ în urma repetăreĭ acestuĭ învăţămînt elevul nu va putea obţine note satisfăcătoare, i se va aplica art. 41, al. I din legea de organizare, (adică se dă afară).

* * *

Procedarea greşită a DirecţieĬ a creat nemulţumirĭ între eleviĭ de gr. II şi III, carĭ aŭ înnaintat două petiţiĭ d-luĭ Director, cerînd aplicarea întocmaĭ a art. 134 din Reg., iar prin cea de a doua petiţiune cereaŭ anularea tablouluĭ stabilit pentru avansărĭ, ca fiind alcătuit contrariŭ art. 134. Pînă acum direcţiunea n'a luat nicĭ o decisiune şi se crede că va continua ca şi în trecut.

* * *

Toate aceste lucrurĭ fac ca în corpul telegrafo-poştal să domnească nemulţumirile cele maĭ marĭ.

Telegrafiştiĭ şi ceĭ-l'alţĭ funcţionarĭ vor porni o mişcare pentru respectarea legeĭ pe de o parte, iar pe de alta pentru modificarea unor dispoziţiĭ nedrepte.

Vom vedea ce va face Direcţiunea. Ar trebui însă ca guvernul şi legiuitoriĭ să ia din vreme măsurĭ pentru îmbunătăţirea acesteĭ stărĭ de lucrurĭ. Ast-fel s'ar preîntîmpina o agitaţiune, care la urma urmeĭ va fi foarte păgubitoare pentru stat.

Telegrafist

UN PERCEPTOR NEDEMN

In comuna Pechea din plasa Siret, jud. Covurluĭ comuneĭ funcţionează ca perceptor un oarecare Petriţopulo, individ pripăşit prin acea comună după ce a avut maĭ multe încurcăturĭ şi neregularităţĭ prin Dobrogea.

Intrebăm e d. Ministru de Finanţe cum poate tolera în această slujbă pe acest individ în deobşte cunoscut că fiind stăpînit de patima beţieĭ, cînd asupra sa planează următoarele condamnărĭ judecătoreştĭ.

1) Petriţopolo este condamnat la *două lunĭ* închisoare de tribunalul covurluĭ Secţia II-a prin sentinţa pentru că a ultragiat în mod grav pe şeful săŭ Prundeanu, controlorul credituluĭ Agricol cu prilejul uneĭ cercetărĭ ce acesta făcea şi cu care ocaziune îĭ descoperise maĭ multe neregularităţĭ.

2) Petriţopolu e condamnat la 50 leĭ amendă tot de tribunalul Covurluĭ s. II prin sentinţa din 9 Ianuare pentru ultragiarea gravă a Primaruluĭ din Pechea cînd acesta îĭ atrăsese atenţiunea asupra unor pungăşiĭ făptuite de agentul luĭ Petriţopol, probabil cu ştirea acestui-a.

3) Petriţopolu a sprijinit şi aparat pe agentul săŭ anume Constantinescu, care descoperindu-se că lua banĭ de la ţăranĭ fără a le da chitanţe din care cauză oameniĭ aŭ fost nevoiţĭ să plătească a doua oară, a fost dat judecăţeĭ şi condamnat de tribunalul Covurluĭ s. 2 prin sentinţa la două lunĭ închisoare.

Nu crede d. Ministru ca să impune destituirea acestuĭ perceptor pătimaş, răutăcios şi certat cu justiţia? Maĭ mult am ruga pe d. Ministru de Finanţe să bine voiască a cere informaţiunĭ de la Prefectura de Covurluĭ pentru ce anume fapte acest Petriţopolo a fost *destituit* din funcţiunea de Notar al comuneĭ Tuluceştĭ. D. Prefect nu s'a mulţumit numaĭ a'l destitui ci a dat o circulară tutulor Primarilor din jud. de a nu'l maĭ primi ca Notar.

Oare crede d. Ministru că toţĭ pungaşiĭ şi daţiĭ afară din slujbele administrative sînt bunĭ şi destoinicĭ în cele financiare?

Aşteptăm şi vom reveni.

I. Costaş

LITERE-ARTE

Aseară mare succes pentru d-na Ada Adiny în *Traviata*. Artista a fost frenetic aplaudată și rechemată de numeroase ori.

Astă-seară cîntă în *Cavaleria rusticană*.

* * *

Iată programul celui de-al 3-lea Concert clasic, pe care d. Peters și orchestra sa îl dă mîine Duminecă, în Palatul Ateneului.

1) *Mendensolm*: Uvertura la Fingalshohle, 2) *Hayden*: Simfonia cu loviturile de tobă (sol major) 3) *Liszt*: Rhapsodia II 4) Grieg. Danturile norwegiene 5) *Wagner*: Preludiul la opera Meistringer von Niirnberg.

* * *

Eminenta artistă, *d-na Adela Antinori* care a absolvit cu atîta succes angajamentul ce a avut la Opera noastră, își va lua curînd adio de la publicul bucureștean printr'un Concert ce va da în Palatul Ateneului.

Admiratorii distinsei primadone vor avea deci ocazia să-și arate mulțumirea pentru toate deliciile muzicale ce ne-a procurat d-na Antinori în frumoasele ei creațiuni.

STIRI TELEGRAFICE

Din Buda-Pesta.— **Greva minerilor.** La Anina, agitația departe de a se potoli, ia din ce în ce, proporții mai serioase. Sînt 9 lucrători morți și 11 grav răniți. A sosit un batalion de infanterie.

Din Roma.—Prin decret regal, sesiunea parlamentară a fost suspendată. In curînd se crede, că se va dizolva Camera.

ULTIME INFORMATIUNI

DESTITUIRILE DE LA C. F. R.

După cum am prevăzut încă de eri, d-nii Zamfirescu, Teodoru și Posescu aŭ fost definitiv destituiți din posturile lor.

Iată raportul ministrului adresat Regelui, prin care clica Coteștilor justifică destituirile d-lor Zamfirescu și Teodoru:

Sire,

D. Zamfirescu Mihail, actual sub-inspector de mișcare din administrațiunea căilor ferate, a fost permutat, pe cale disciplinară și cu avertisment de destituire, în calitate de șef de gară la stația Brăila; iar d. Theodoru Constantin, actual șef de gară clasa II, în aceeași administrațiune, a fost permutat, în aceleași condițiuni, la stația Murgeni, ambii pentru un act de indisciplină.

Acești funcționari, în loc de a se duce la posturile lor, unde aŭ fost permutați, aŭ cerut d-lui medic al administrațiunei să constate că sînt bolnavi și că nu se pot deplasa, alegînd cel d'întîiŭ că suferă de sciatică și cel de al doilea de inapetiție.

Cererile de concediŭ în cestiune, pînă în present nu sunt trimese la serviciul respectiv și prin urmare concediile n'aŭ fost aprobate. Cu toate acestea ambii acești funcționari aŭ încetat de a face serviciŭ de la 14 Ianuarie curent stil noŭ, părăsind orașul de reședință, fără a se sci pînă acum unde se află, iar la 15 ale curentei aŭ trimes inspecțiunei de mișcare din Pitesci cererile lor de concediŭ.

Aceste fapte constituind din partea numiților funcționari un act de indisciplină, cu atît mai grav cu cît în urma pedepsei și avertismentului ce primiseră eraŭ și mai mult ținuți a dovedi că aŭ revenit la simțiminte mai bune și că vor avea în viitor o conduită mai corectă și mai conformă cu datoriile ce le incumbă; avînd de altă parte în vedere că o administrațiune ca aceea a căilor ferate nu și poate îndeplini greaua și delicata sa misiune dacă ori-ce spirit de desciplină și de autoritate dispare din mijlocul personalului numeros care o compune; pentru aceste motive, subsemnatul are onoare a propune Majestăței Voastre ca d-nii Zamfirescu Mihail și Theodoru Constantin să fie destituiți, pe ziua de 14 Ianuarie stil noŭ 1897, din posturile ce ocupă în administrațiunea căilor ferate.

Și rog, plecat, pe Majestatea Voastră să binevoiască a aproba această propunere, semnînd alăturatul proect de decret.

Sunt, cu cel mai profund respect, etc.

Iată și decretul regal de destituire.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeŭ și voința națională, Rege al Romîniei,

La toți de față și viitor, sănătate:

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice sub No. 261,

Am decretat și drecretăm:

Art. I. D-nii Zamfirescu Mihail, sub-inspector de mișcare, și Theodoru Constantin, șef de gară clasa II în administrațiunea căilor ferate pentru motivele arătate prin sus citatul raport sînt destituiți din posturile ce ocupă, pe ziua de 14 Ianuarie stil noŭ 1897.

Art. II Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în Bucureștĭ, la 10 Ianuarie 1897.

CAROL

Ministrul lucrărilor publice
Em. Porumbaru No. 57

* * *

In privința destituirei d lui Posescu iată ce spune raportul Coteștilor.

Sire,

D. Posescu Ioan, controlor clasa I în serviciul administrațiunei căilor ferate, a presentat d-lui președinte al consiliului de administrație al căilor ferate o reclamațiune contra d-lui inspector general Cottescu, șeful serviciului mișcărei, plîngîndu-se că nu a fost înaintat în locul vacant de sub-inspector de mișcare. D. Cottescu a chemat atunci în biuroul săŭ pe d. Popescu, pentru a convorbi cu dînsul în privința tînguirilor sale și a rolului ce joacă în agitațiunea unor funcționari ai căilor ferate; cu această ocaziune d. director general al căilor ferate îmi raportează că d. Posescu a avut față cu d. Șef al serviciului o atitudine puțin cuviincioasă și chiar amenințătoare.

Această atitudine constituind o infracțiune gravă la datoria ce are ori-ce funcționar public de a se purta cu deferință și respect către superiorii săi hierarchici, și fiind de natură a aduce prestigiului și autorităței șefilor de serviciŭ o atingere vătămătoare intereselor administrațiunei, subsemnatul are onoare a propune Majestăței Voastre ca d. Posescu Ioan, controlor clasa I din administrațiunea căilor ferate, să fie destituit din postul ce ocupă pe ziua de 20 Ianuarie stil noŭ 1807.

Și rog, plecat, pe Majestatea Voastră să bine-voiască a aproba această propunere, semnînd alăturatul proiect de decret.

Sînt, cu cel mai profund respect,
Em. Porumbaru
No. 262. 1899 Ianuarie 10

* * *

Iată și decretul regal:

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeŭ și voința națională, Rege al Romîniei.

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra reportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice cu No. 262,

Am decretat și decrătăm:

Art. I. — D. Posescu Ioan, controlor clasa I, în serviciul administrațiunei căilor ferate, pentru motivele arătate prin sus citatul raport se destitue din postul ce ocupă, pe ziua de 20 Ianuarie stil noŭ 1887.

Art. II. — Ministrul Nostru secretar de stat la departamentul lucrărilor publice, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat la Bucureștĭ, la 10 Ianuarie 1897.

CAROL.

Ministru lucrărilor publice.
Em. Porumbaru. No. 56.

* * *

După cum se vede din actele de mai sus, clica coteștilor s'a răzbunat în contra acestor trei funcționari.

De sigur însă că această răzbunare va îndîrji și mai mult pe funcționarii căilor ferate cari în toată această operațiune nu văd de cît soarta care așteaptă pe fie-care din cei cari aŭ iscălit memoriul cu revendicările lor.

Dar pentru a-și complecta opera veninosul și intrigantul Cotescu, cel care și-a terfelit cinstea călcîndu-și cuvîntul de onoare dat unui funcționar subaltern, a pus pe directorul general să dea următoarea circulară către toate organele administrațiunei:

Din Bucureștĭ
No. 1146 B. 22 I ora 12.55 s.

CIRCULARA

către toate organele administrației

Se aduce la cunoștința generală, că sînt destituiți din serviciŭ d-nii Zamfirescu M. subinspector de mișcare și Teodoru C. șef de gară l. 2 f. f. impiegat de rezervă pentru motivul că fiind transferați nu s'aŭ prezentat încă la posturile lor, și d. Posescu Ioan controlor clasa în serviciul contral de mișcare pentru atitudinea provocătoare față de superiorii săi.

Cu această ocaziune atrag atențiunea întregului personal asupra acestei grave consecințe nesocotinței ordinelor Direcțiunei și regulamentelor administrației.

Sfătuesc pe toți să nu se lase ademeniți de insinuările rele ce le vin fie din partea unora din colegii lor, fie mai cu seamă din afară din administrație.

Numai făcîndu și datoria poate fie-care spera obține o îmbunătățire a situației sale, căci nu se recompensă indiscriplina.

Dirnctorul general Saligny

No. 9661. 22 I 97.

* * *

Această circulară e cea mai nerușinată amenințare la adresa funcționarilor, cari și aŭ pretins dreptarile lor.

Departe însă, ca ea să fi intimidat pe funcționari, aceștia sînt din potrivă și mai înverșunați și nu așteaptă de cît deschiderea Parlamentului, pentru a întreprinde o acțiune decizivă.

D-ja pe o mulțime de linii, funcționarii sînt gata a proclama greva și a opri circulația trenurilor.

Se joacă cu focul cei cari, în mod nesocotit, caută să lovească în funcționari!

Luni 13 Ianuarie, sfîrșindu-se vacanța parlamentară, Corpurile Legiuitoare se vor redeschide.

INTRUNIRILE NOASTRE

Astă-seară, la Clubul Muncitorilor din Cetală va vorbi între alții, prietenul C. Gur, despre Socialismul în Romînia.

Membrii Clubului și toți prietenii noștri, să fie în număr cît mai mare la această întrunire.

* * *

Mîine, Duminecă, la ora 3 p. m., se va ține întrunire la Clubul Muncitorilor din culoarea de Verde. Va vorbi prietenul Ficșircu și alții.

Toți muncitorii din culoarea de Verde sînt invitați să ia parte la această întrunire.

Gazeta colectivistă *Voința Galaților*, publică în ultimu-i număr, un articol de două coloane, în care zeflemisește într'un mod stupid, candidatura prietenului nostru Atanasiu din Galați.

Stibii «cetățeanului» și «patriotului» Pascheva Sechiaris, candidatul colectivist, spun că cetățenii gălățeni nu trebue să dea nici o importanță candidaturei lui Atanasiu, căci socialiștii în locclitate, "nu sînt de cît opt și cu Jean nouă».

Atunci de ce *Kirias Sechiaris* mănîncă atîrahat de Bela-vista, pe două coloane, în coteala candidaturei lui Atanasiu?

Dacă pentru nouă voturi mîncați atît, cît trebuie să mîncați oare, pentru mai multe?

Se scrie din Bacăŭ că cu ocazia ceremoniei botezei, Artileria în loc să-și așeze tunurile afară de oraș spre a trage salvele obicinuite și le-a așezat în grădina publică. La Primul foc toate geamurile din prejur s'aŭ stricat. Oamenii aleră la comisar, care era în apropiere, și cerură să intervie spre a nu se mai trage salve. Comisarul fiind cu luleaua neamțului, făcea haz spunînd oamenilor să reclame sfîntului Ios. Ast-fel c'a continuat cu tragerea și la fiecare salvă geamurile se spărgeaŭ. Era o panică de nedescris. Un părete al unei prăvălii s'a răpat din cauza sguduelei. Halal de Artilerie!

BARBARIA de la PIROTECHNIE

Alaltă-eri s'a întîmplat în compania pirotechniei armatei o barbarie revoltătoare săvîrșită de către căpitanul I. Sterian și pe care o aducem la cunoștința autorităților militare.

Doi soldați: Grosu Dumitru și Stănescu Ioniță întîrziind de la apel, căpitanul Sterian a ordonat a doua zi ca soldații să fie scoși la raport.

Ordinul s'a executat și pe dată ce soldații aŭ fost aduși, căpitanul Sterian a chemat pe sergentul-major Dumitru Ionescu, căruia i-a ordonat de a lungit jos pe ambii soldați; s'a adus un centiron și cu acesta sergentul-major a aplicat cu partea catarameĭ de la centiron cîte 30 lovituri fie-căruia dintre soldați.

Nefericiții soldați țipaŭ ca din gura șarpelui, iar cu cît victimele țipaŭ mai tare, cu atît bestia galonată striga sergentului-major:

— Dă mai tare, mă..., crucea și Dumnezeu măti, că pun să-ți tragă ție altele!

Șergentul-major a fost nevoit să dea loviturile din toată puterea sa, ast-fel că centironul cu catarama aŭ învinețit cu desăvîrșire fesele bieților soldați.

Cînd victimele aŭ fost ridicate de jos, abea se mai puteaŭ ține pe picioare, de durerile și vînătăile de pe corp.

Dar nu numai atît.

După ce soldații aŭ fost bătuți în mod tîlhăresc, tot din ordinul căpitanului Sterian *aŭ fost băgați la carceră pentru opt zile!*

Față cu această revoltătoare barbarie cerem autorităților militare orînduirea unei grabnice anchete care va dovedi starea în care se găsesc acești nefericiți soldați.

Primim din partea d-lui diriginte al oficiului telegrafo-poștal din Craiova o adresă cu privire la cearta dintre niște funcționari ale acestui oficiŭ, despre care s'a publicat în *Lumea Nouă* din 31 Decembrie.

D. diriginte recunoaște că a existat o neînțelegere, care însă n'a adus nici o pagubă publicului, după cum am scris noi. Pe de altă parte, d-sa în chestie a avut tot-d'a-una o purtare bună și are o purtare corectă.

Luăm act de această declarație. Cît privește cererea d-lui diriginte de a-i da numele autorului, sîntem nevoiți să-l refuzăm, acesta fiind un secret de redacție. In ori-ce caz, el nu face parte din funcționarii acelui oficiŭ.

Cercul studenților social-democrați

Toți membrii cercului de propagandă al studenților social-democrați și toți studenții socialiști sînt invitați a se întruni mîine, Duminecă 12 Ianuarie, la orele 2 și jumătate în sala Clubului Muncitorilor (strada Doamnei, 7).

La ordinea zilei: noui înscrieri și alte chestii importante.

Cu această ocaziune, prietenul I. Nădejde își dezvoltă conferința sa despre Capital.

Intrunirea pe care liberalii-democrați eraŭ s'o țină mîine Duminică în Iași, s'a amînat din cauză că d. Fleva e reținut în capitală de o indispozițiune.

Concertul pe care societatea filarmonică romînă era să-l dea mîine în sala Atheneului, s'a amînat pentru Duminica viitoare din cauza concertului Peters care se dă în beneficiul săracilor.

D. Ion Hoepfner, procuristul fabricei de ciment Portland, Ioan G. Cantacuzino, ne trimete următoarea scrisoare cu rugămintea de a o publica:

In jurnalul d-v. cu No. 744 din 9 Ianuarie 1897, ați publicat o corespondență din Brăila prin care informatorul d-v. afirmă cum că șeful stației Brăila, D. C. Bîicoianu, ar fi primit din partea fabricei de ciment, o gratificație cu ocazia anului noŭ. Această informațiune fiind neexactă, vă rog să bine-voiți a publica presenta, în onor. d-v. jurnal, în cel mai scurt termen posibil, spre stabilirea adevărului.

LUMEA NOUĂ științifică și literară de Duminică 12 Ianuarie, coprinde următorul sumar:

Articole științifice de: *I. Nădejde, Ștefan Costea, Adolfo Zerboglio.*

Nuvele și poezii, de: *N. Mihăescu-Nigrim, D. Th. Neculuță, Cincinat Pavelescu, Gordon, Th. Cornel, Nora, C. Grăbianu, Marin Luncă, etc.*

15 bani numărul

Congresul extra-ordinar al Ligei, convocat pentru ziua de 12 Ianuarie (Duminică), se va ține în Sala Hugo la orele 9 dimineața.

Ori și care membru poate lua parte la ședință, drept de vot aŭ însă numai delegații secțiunilor.

Astă-seară la Teatrul Național, celebra cîntăreață franceză Ada Adini, care a repurtat succesele cele mai mari în *Hugenoții* și *Traviata*, va cînta în *Cavaleria rusticană* de Mascagni.

O SCOALA SPECIALA

DE FOTOGRAFIE

O circulară primită zilele acestea la redacție ne face cunoscut că în fine și în Bucureștĭ s'a deschis o școală specială de fotografie. Din prospectul alăturat extragem următoarele detalii:

Cursurile în număr de două vor dura în total 10 luni și vor fi predate de profesori speciali aduși din streinătate. Intîiul curs de o durată de 6 luni va cuprinde materiile: NOȚIUNI de FISICA, CHIMIE, ANATOMIE, GEOMETRIE, TEORIA UMBRELOR și DESEMN LINIAR, toate cu privire la arta fotografică. Apoi se vor preda lecțiuni pentru pozițiuni de fotografiare de persoane, copiarea și colorarea.

In al doilea curs, care va dura 4 luni, se vor preda lecțiuni practice de retușare negativă și positivă în toate mărimele, se va preda arta platinotipică, desemn aplicat la fotografie, nuanțarea tonurilor și pictura.

Elevii cari vor termina ambele cursuri, vor obține o diplomă, în urma unui examen dat în fața unei comisiuni, compusă din: 2 pictori, 2 fotografi mai însemnate din capitală, sub președenția unui profesor de la Scoala de Bele-Arte.

Inscrierile se fac de pe acuma la sediul școalei: GALERIA VILACROS, scara D.

Noi n'avem de cît a felicita pe direcțiunea școalei pentru lăudabila inițiativă ce a luat de a crea o școală de fotografie, instituțiune ce a lipsit cu desăvîrșire pînă acum.

CLUBURI SI SOCIETAȚI

Membrii societăței *Idealul Tinerimei* sînt cu stăruință rugați a se întruni de urgență mîine, Duminecă 12 Ianuarie la orele 3 după amiază în sala Clubului Muncitorilor, strada Doamnei, 7, avînd a se discuta chestiuni foarte importante.

D. H. I. LANGER
Secretar și casier al Circului regal romîn C. Sidoli

Roagă pe d. de la loja 37 ocupată Mercuri 8 Ianuarie, să bine-voiască a trimete costul lojei.